

[Indenrigsministeren.]

Medlem ikke anvender det paa dette Omraade, saa er det det ærede Medlem, som er paa den forkerte Side, baade juridisk og moralsk.

Dertil skal jeg føje, at jeg kunde have Lyst til at spørge, hvordan man vilde karakterisere mig, hvis jeg efter Modtagelsen af en Skrivelse som den, jeg har modtaget fra Nationalbanken, ikke gik til Rigsdagen og sagde, at Hensynet til Statens Interesser tilsiger os at gennemføre en Lovgivning af denne Art, der medfører, at ikke alle de Forudsætninger foregribes, som nødvendigt maa opfyldes, for at den kommende Konverteringslov kan faa sin fulde Virkning, og for at ikke Staten skal komme til at betale i højere Grad gennem sin Overtagelse af Risikoen, end det ellers vilde kunne ske i Forhandlingerne med det kommende Konsortium.

Stensballe: Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil forelægge det kommende Udvalg den Skrivelse fra Nationalbanken, som den højtærede Minister har omtalt baade ved Forelæggelsen af Lovforslaget og nu. Det, Udvalget skulde beskæftige sig med, var jo netop Forholdet til dem, der ønsker Konvertering, og hvorledes deres økonomiske Forhold vil blive, hvis de kommer til at konvertere efter dette Forslag eller konverterer efter den nugældende Lov, og jeg forstod paa den højtærede Minister, at han mente, at der var saa store Fordele ved at konvertere efter det i Folketinget forelagte Konverteringsforslag, hvis det bliver gennemført, at der ikke kan siges noget til Gennemførelsen af noget saadant. Det er jo rent saglige Betragtninger, som vi selvfølgelig er villige til at overveje og gennemdrøfte i det Udvalg, som jeg agter at foreslaa nedsat, naar denne Behandling er endt.

Der er ogsaa et andet Forhold, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og som jeg i og for sig ikke agtede at røre ved forinden — det kommer nærmest Udvalgsbehandlingen ved —, men efter den Forhandling, der har været ført mellem Ordføreren for de Konservative og den højtærede Minister, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der er i hvert Fald et Spørgsmaal, vi maa tage op til Overvejelse i Udvalget, og det er Kreditforeningernes Forhold, for saa vidt som der allerede er givet Debitorerne Tilbud om Konvertering i Henhold til den nugældende Lov. Jeg ønsker imidlertid ikke at faa en Drøftelse af dette Spørgsmaal her; jeg mener, det er

et Spørgsmaal, som bedst drøftes i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg har dog ønsket at gøre opmærksom paa det allerede nu, fordi det maa være et af de Spørgsmaal, som vi under alle Omstændigheder maa have klaret som Forudsætning for, at vi kan gennemføre en Lovgivning af denne Art eller med en ændret Form for § 3.

Stein: Den højtærede Minister mente, at jeg gjorde mig skyldig i Modsigelser, jeg sagde eet et Sted og et andet et andet Sted. Jeg tror ikke, det vil kunne fastholdes. Forholdet er det, at enhver Afgift naturligvis maa virke konverteringshemmende. Det, der skete i Fjor, var imidlertid, at den Hæning, som den højtærede Minister vilde lægge paa Byernes Konvertering igennem den da foreslaaede Afgift, blev lempet og bragt ind under en anden Form, en Form, hvorved der blev en Progressivitet, et Perspektiv i Konverteringsafgiftens Optrækning derved, at den blev stigende fra $1\frac{1}{4}$ til $1\frac{3}{4}$. Samtidig blev der givet den højtærede Minister Dispensationsbeføjelser, som bevirkede, at der i vidt Omfang generelt kunde gives Dispensationer. Det er disse to Ting i Foræning, der har virket konverteringsfremmende, og navnlig, at man vidste, at Afgiften paa et senere Tidspunkt vilde stige.

Paa den anden Side mener jeg, at Byernes Grundejere har været berettigede til at regne med den Frist til 1. April 1935, som er givet dem, og at indrette sig derefter, og at de ogsaa har indrettet sig derefter under Hensyn til Kursbevægelserne, med andre Ord har søgt at finde det for den enkelte gunstigst mulige Tidspunkt.

Nu siger den højtærede Minister, at alt dette har ikke længer nogen Betydning, fordi vi kommer ind under nye Vilkaar. Der er midlertid dertil at sige, at selv om jeg i høj Grad anerkender, hvad der blev sagt om Aanden, at man ikke skal holde sig absolut til Bogstaven, saa foreligger de nye Forudsætninger dog ikke i Dag. Naar den højtærede Minister forklarede, at vi kom ind under nye Vilkaar, og at den Spændvidde i Kursen, der da vilde blive Tale om, vilde give Byernes Grundejere Erstatning for, hvad de tabte gennem en højere Konverteringsafgift, vil jeg dertil sige, at det for mig aldeles ikke er det afgørende. Forholdet er det, at man stadig sondrer mellem Byernes Konvertering og Landets Konvertering, og man vender Tingene paa Hovedet. Man sondrer mellem Byernes og Landets Konvertering paa den Maade, at man paalægger den ene en Afgift og den anden ikke. Og man vender Tingene paa